

Η Γερμανία έχει το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρώπη

Να αποζημιωθούν άμεσα όλα τα θύματα των ναζιστικών θηριωδίων!

Διαδήλωση του ΑΚ Δίστομο και μελών από οργανώσεις θυμάτων στις 5 Ιούνη 2015 από τη Βουλή προς το γερμανικό προξενείο.

Να σφίξουν κι άλλο τη ζώνη! – αυτό απαιτεί από τον ελληνικό λαό ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Σόιμπλε. Το ΦΠΑ στα ύψη, οι συντάξεις στον πάτο, «σχέδιο έκτακτης ανάγκης» για τον προϋπολογισμό, να σωθεί η οικονομία. Κάτω από την ηγεμονία της Τρόικας –του κουαρτέτου σήμερα- 7,3 εκατομμύρια πολίτες της Ελλάδας δεν έχουν δικό τους εισόδημα πια! Η ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί πλέον να αποφασίζει για την οικονομική και πολιτική πορεία της χώρας, πόσο μάλιστα ο ελληνικός λαός. Όλοι μιλάνε για το ελληνικό χρέος. Εμείς, για το γερμανικό χρέος και τις γερμανικές οφειλές. Γιατί στην πραγματικότητα η Γερμανία είναι ο μεγαλύτερος οφειλέτης στην Ευρώπη. Η ναζιστική Γερμανία προκάλεσε στα δώδεκα χρόνια πιο πολύ κακό

από ό,τι θα μπορούσε ποτέ να επανορθώσει σε εβδομήντα χρόνια. Μόνο ένα ελάχιστο μέρος του ποσού που καθορίστηκε ως πολεμική αποζημίωση στη Διάσκεψη των Παρισίων για τις Πολεμικές Επανορθώσεις το 1946 έχει καταβληθεί στις χώρες που κατακτήθηκαν και λεηλατήθηκαν στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας που είναι και νομικά η διάδοχος χώρα του φασιστικού Γερμανικού Ράιχ δεν είχε και δεν έχει τη θέληση να πληρώσει. Κάθε αίτημα να δωθούν αποζημιώσεις για τα χιλιάδες θύματα των σφαγών που διέπραξαν τα ΕξΕς και η Βέρμαχτ απορρίπτεται.

Η Ελλάδα έχει την έννομη αξίωση να της καταβληθούν οι πολεμικές επανορθώσεις και να αποπληρωθεί το κατοχικό δάνειο

Είναι παράδοξο. Η Ελλάδα χρειάζεται λεφτά. Όμως έχει να λαβαίνει. Τα οφειλόμενα βρίσκονται στη Γερμανία και ως γερμανική περιουσία στο εξωτερικό, σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Η Γερμανία χρωστάει στην Ελλάδα εδώ και 70 χρόνια ένα ποσό που το 2015 σύμφωνα με υπολογισμούς του Ελληνικού Κοινοβουλίου ανέρχεται στα 278,7 δις €. Ένα μέρος του ποσού αυτού αποτελούν οι πολεμικές επανορθώσεις, το ύψος των οποίων καθορίστηκε στη Διάσκεψη των Παρισίων για τις Πολεμικές Επανορθώσεις το 1946 στα 7,2 δις δολάρια Αμερικής. Οι επανορθώσεις αυτές δε δόθηκαν ποτέ. Επιπλέον η Γερμανία χρωστά ακόμη το «αναγκαστικό δάνειο». Το 1942 η Τράπεζα της Ελλάδος υποχρεώθηκε από τους Ναζί κατακτητές να καλύπτει η ίδια το κόστος της κατοχής! Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Εξωτερικών του Γερμανικού Ράιχ τον Απρίλη του 1945 το υπόλοιπο του δανείου, που έμενε να εξοθληθεί μετά το τέλος του πολέμου, ήταν 476 εκατομμύρια μάρκα (ράιχσμαρκ). Η εξόφληση του δανείου αυτού δεν έχει να κάνει με την καταβολή των επανορθώσεων, αλλά καθαρά και μόνο με δανειακές οφειλές. Η Γερμανία όμως και πάλι δεν πλήρωσε τίποτα.

Τα θύματα των ναζιστικών εγκλημάτων δικαιούνται να πάρουν αποζημιώσεις

Πέρα όμως και ανεξάρτητα από τις επανορθώσεις και το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, η Γερμανία χρωστάει αποζημιώσεις για τις σφαγές που διέπραξαν οι ναζί κατά τη διάρκεια της Κατοχής, στις οποίες υπήρξαν τουλάχιστον 30.000 θύματα. Δεν δολοφονούσαν μόνο, αλλά κατέστρεφαν ολόκληρα χωριά και το βιος εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Για αυτά τα εγκλήματα δε δόθηκε μέχρι σήμερα καμιά αποζημίωση.

Οι επιζώντες του Διστόμου και οι συγγενείς που κάθε χρόνο στις εκδηλώσεις που γίνονται τιμούν τη μνήμη των 218 θυμάτων της σφαγής της 10 Ιούνη 1944 κατόρθωσαν μετά από αγωγή που κατέθεσαν στην Ελλάδα να τους αναγνωριστούν αποζημιώσεις ύψους 28 εκατ. ευρώ. Από την ημέρα που βγήκε η απόφαση το

1997 υπολογίζονται και οι τόκοι επάνω στο αρχικό ποσό. Όμως η Γερμανία δεν πληρώνει και επικαλείται την «κρατική ασυλία», σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται να αποφασίζουν ξένα δικαστήρια αν πρέπει ή όχι να πληρώσει η Γερμανία αποζημιώσεις. Μέχρι σήμερα πάντως δεν έχει εκτελεστεί η απόφαση αυτή στη Ελλάδα λόγω της οικονομικής και πολιτικής πίεσης που ασκεί η Γερμανία.

Οι Διστομίτες όμως δεν το έβαλαν κάτω και αποφάσισαν να ζητήσουν να εκτελεστεί η απόφαση στην Ιταλία. Μετά από χρόνια δικαστικών αγώνων το Συνταγματικό Δικαστήριο της Ιταλίας τους δικαίωσε και κατέστησε δυνατή την κατάσχεση γερμανικής περιουσίας στην Ιταλία. Ήδη στον τραπεζικό λογαριασμό της Deutsche Bahn AG (Γερμανικοί Σιδηρόδρομοι ΑΕ) έχει δεσμευτεί ένα ποσό στο ύψος των αποζημιώσεων ώστε να δοθεί μετά την κατάσχεση στους δικαιούχους. Παρ' όλα αυτά η Γερμανία δεν θέλει να πληρώσει. Βάζει μπροστά τους εκπροσώπους της εταιρείας να ισχυρίζονται ότι πρόκειται για μια εταιρεία ιδιωτικού δικαίου και πως δεν είναι υπόλογοι για τα χρέη του κράτους. Νομικά αυτό είναι λάθος. Η Deutsche Bahn AG ανήκει 100% στο γερμανικό κράτος, άρα είναι περιουσία του και γι' αυτό είναι υπόλογοι όπως και το ίδιο το κράτος. Όσον καιρό όμως χρειάζεται για να αποφασίσουν τα ιταλικά δικαστήρια και για αυτή τη διαμάχη, δεν είναι δυνατό να αποζημιωθούν επιτέλους στα θύματα.

Τα αιτήματα της Εβραϊκής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης

Η Γερμανία αρνείται όμως να αποζημιώσει και άλλες ομάδες θυμάτων για τα εγκλήματα που έγιναν εις βάρος τους: όπως οι Εβραίοι και οι Εβραίες της Ελλάδας. Η εβραϊκή κοινότητα της Θεσσαλονίκης ήταν από τις παλαιότερες της Ευρώπης. Από το Μάρτη μέχρι τον Αύγουστο του 1943 εκτοπίστηκαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς - Μπίρκενάου κοντά 50.000 Έλληνες Εβραίοι και Εβραίες μέσα σε 19 εμπορικά βαγόνια της Deutsche Reichsbahn. Μερικά από αυτά πήγαν στο στρατόπεδο εξόντωσης της Τρεμπλίνκα. Οι Γερμανοί ανάγκαζαν κάθε μελλοθάνατο και μελλοθάνατη να πληρώσει το εισιτήριο για το τρένο που τους οδηγούσε στον αφανισμό. Η εβραϊκή κοινότητα της Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την ομάδα πρωτοβουλίας από τη

Ο Αργύρης Σφουντούρης κουβεντιάζει με νέους στη διάρκεια των εκδηλώσεων μνήμης της σφαγής στο Δίστομο (2015).

Γερμανία «Το Τρένο της Μνήμης» ζητούν από την Deutsche Bahn AG την άμεση επιστροφή των χρημάτων που αποσπάστηκαν από τα θύματα με αυτόν τον εγκληματικό τρόπο. Η Deutsche Bahn AG όμως αρνείται προβάλλοντας την ίδια δικαιολογία, ότι δηλ. δεν είναι το γερμανικό κράτος και δεν είναι υπόλογοι.

Η Συνθήκη 2+4 δεν μπορεί να καταργήσει ούτε από τα θύματα το δικαίωμα για αποζημίωση ούτε από την Ελλάδα τις οφειλόμενες επανορθώσεις

Η καταβολή των πολεμικών επανορθώσεων προς την Ελλάδα όπως καθορίστηκαν στη Διάσκεψη των Παρισίων το 1946 αναβλήθηκε προς όφελος της Γερμανίας στο Συνέδριο του Λονδίνου για το γερμανικό εξωτερικό χρέος το 1953 μέχρι την υπογραφή μιας συμφωνίας ειρήνης. Αλλά δεν υπογράφηκε αυτή η «συμφωνίας ειρήνης»! Από το 1990 που τέθηκε σε ισχύ η λεγόμενη «Συνθήκη 2+4» («η τελική συμφωνία σε σχέση με τη Γερμανία») η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με τη

συνθήκη αυτή έχει λήξει το θέμα των επανορθώσεων εφόσον δεν έχει ρυθμιστεί εκεί (!). Το επιχείρημα αυτό είναι νομικά παράλογο.

Πέρα από το γεγονός πως συμβόλαια για λογαριασμό τρίτων- γιατί η Ελλάδα δεν ανήκε στα συμβαλλόμενα μέρη- δεν έχουν ισχύ σύμφωνα με το συμβατικό δίκαιο (ούτε με το συμβατικό διεθνές δίκαιο), οι αποζημιώσεις που ζητάν τα θύματα στην Ελλάδα δεν είναι κάποιου είδους πολεμικές επανορθώσεις αλλά ατομικές αξιώσεις που μπορεί να θέσει ο κάθε παθών σε βάρος του γερμανικού κράτους και αυτό το δικαίωμα δεν περιορίζεται από καμία διεθνή συμφωνία.

Τα τελευταία χρόνια ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Γ. Γκάουκ, ο υπουργός εξωτερικών Φ. Στάνιμγιερ και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μ. Σούλτς επισκέφτηκαν τους τόπους- σύμβολο των ναζιστικών εγκλημάτων (το Οραντούρ/Γαλλία, Σαντ' Άννα ντι Στατσέμα/Ιταλία, Λυγκιάδες/Ελλάδα) και εξέφρασαν με συγκινητικά εν μέρει λόγια τη γερμανική ευθύνη. Όμως ο ισχυρισμός τους ότι η Συνθήκη 2+4 της 12ης Σεπτεμβρίου 1990 έχει ισχύ και για την Ελλάδα, σε βάρος της, και πως

έτσι ακυρώνονται οι αξιώσεις των θυμάτων για αποζημίωση, δείχνει πως τα λόγια αυτά είναι λόγια του αέρα και γίνονται χλευασμός για όσους υπέφεραν από τα φασιστικά εγκλήματα.

Οι παραπλανητικές κινήσεις της γερμανικής κυβέρνησης

Η γερμανική κυβέρνηση περνάει όμως αυτόν τον καιρό στην επίθεση ιδρύοντας διάφορες ενώσεις και συλλόγους όπως η «Ελληνο-Γερμανική Συνέλευση», το «Ελληνο-Γερμανικό Ίδρυμα Νεολαίας» και το «Ελληνο-Γερμανικό Ταμείο για το Μέλλον». Στόχος της δράσης αυτών των ενώσεων είναι να δώσει η Γερμανία σε φορείς των κοινοτήτων και των πόλεων αλλά και στον κόσμο την εσφαλμένη εντύπωση πως ενδιαφέρεται για τη σύσφιξη της ελληνο-γερμανικής φιλίας και πως για αυτόν τον σκοπό ξοδεύει εκατομμύρια. Θέλουν να περάσει το μήνυμα ότι η Γερμανία προσπαθεί όσο μπορεί να ασχοληθεί με τα εγκλήματα των ναζί και να διδαχθεί από αυτά, αλλά 70 χρόνια μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο είναι αργά πια να δοθούν αποζημιώσεις στην Ελλάδα και να αποδοθεί δικαιοσύνη. Είναι μια ψευτο-συνεργασία που στην πραγματικότητα τη βοηθά να αποποιηθεί τις ιστορικές και οικονομικές ευθύνες της.

Η ικανοποίηση του αιτήματος για αποζημιώσεις προωθεί την ειρήνη

Η καταβολή των αποζημιώσεων δεν είναι μόνο μια αυτονόητη δίκαιη πράξη αλλά και μια προειδοποίηση για τους σημερινούς

πολεμοκάπηλους, που πρέπει να καταλάβουν πως για τα εγκλήματα διεθνούς δικαίου και για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν μπορούν να τη γλιτώσουν με δυο τρεις λόγους που θα βγάλουν, όσο ωραίοι και να είναι αυτοί και πως οι υπεύθυνοι για αυτά –όσο ισχυροί και να έχουν γίνει στο μεταξύ- πρέπει να αναλάβουν και σε οικονομικό επίπεδο την ευθύνη ακόμη και 70 χρόνια μετά.

Η Μαρία Παντίσκα από το Δίστομο. Γερμανοί στρατιώτες δολοφόνησαν την οικογένειά της. Η φωτογραφία τραβήχτηκε 4 μήνες μετά τη σφαγή του Διστόμου.

**Να αποζημιωθούν τα θύματα του εθνικοσοσιαλισμού τώρα!
Τα ναζιστικά εγκλήματα δε συγχωρούνται - να μην ξεχνάμε την
αντιφασιστική αντίσταση!
Κοινός είναι ο αγώνας ενάντια στο φασισμό που σηκώνει πάλι
κεφάλι στην Ευρώπη!**

A.K. Δίστομο, Αμβούργο: ak-distomo@nadir.org, <https://www.nadir.org/nadir/initiativ/ak-distomo/>

Τραπεζικός λογαριασμός για την οικονομική ενίσχυση του A.K. Δίστομο:

Martin Klingner | Sparda Bank | IBAN: DE75 2069 0500 0001 0195 38 | BIC: GENODEF1S11 - Κωδικός: AK Distomo

v.i.s.d.P.: Martin Klingner, Budapester Straße 49, 20359 Hamburg